

[Niels Højland]

arbejde, hvor unge mennesker får kortere arbejdsuge end normalt gældende for arbejdsmarkedet, har været genstand for dramatiske drøftelser her i Folketinget igennem de senere år.

Som forholdet var ved tredjebehandlingerne den 2. juni 1989 og 1. juni 1990, er Fremskridtspartiet fortsat af den opfattelse, at det er demoraliserende og skadeligt, at de unge på samfundsbetalte arbejdsprojekter skal vænnes til at have kortere arbejdstid end andre på arbejdsmarkedet. Vi vil derfor være tilbøjelig til at gå imod dette forslag.

Bente Juncker (CD):

Det foreliggende forslag vil give kommunerne yderligere mulighed for at fastsætte arbejdstiden for personer under 25 år. Det støtter CD gerne, og vi vil gerne samtidig benytte lejligheden til endnu engang at understrege, at en indslusningsløn på arbejdsmarkedet ville løse mange problemer.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre kan også støtte det foreliggende forslag.

Glønborg (KRF):

På en måde kan man godt sige, at dette forslag også handler om deltidsarbejde, og det plejer vi i Kristeligt Folkeparti jo altid at tale varmt for. Men naturligvis er det ikke det ideelle at være nødt til at nøjes med arbejde i 30 timer, hvis man gerne ville have det i 37 timer. Så naturligvis er dette ikke ønskemålet.

Hvis det realistiske alternativ til den løsningsmulighed, der foreslås her, var, at vi i dette samfund kunne tilbyde alle, som ønskede det, 37 timers beskæftigelse, ville vi naturligvis foretrække det. Men vi må jo se realiteterne i øjnene, og det realistiske alternativ til dette her er, at nogle flere vil gå og slet ingenting lave, altså fuld arbejdsløshed. Derfor betragter vi altså dette som et realistisk alternativ til fuld arbejdsløshed for en hel del mennesker – efter forslaget opgivelse ca. 1.300 personer – og så foretrækker vi naturligvis det. Derfor støtter vi lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg håber, at arbejdsministeren om et øjeblik vil give mig ret i, at der kræves mere end 300 timers beskæftigelse inden for en 10-ugersperiode for at blive fuldtids medlem af en arbejdsløshedskasse. Hvis jeg har ret i min antagelse, vil det sige, at såvel De Konservative og De Radikale som Kristeligt Folkeparti nu går ind for, at unge ikke skal kunne optages som fuldtidsforsikrede i en arbejdsløshedskasse.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg har i mellemtiden haft lejlighed til at læse i arbejdsløshedsloven. Det er korrekt, der står: »mere end 300 timer inden for 10 uger«.

Når vi ikke har været fuldt klædt på til den meget specifikke diskussion, er det, fordi det ikke er det, vi har haft for øje med lovforslaget. Og det skal ikke lykkes Socialdemokratiet at gøre det til det centrale. Det er ikke et spørgsmål om, at vi nu skal have sluset nogle unge mennesker ind i a-kassensystemet for enhver pris – det kunne vi opnå med nogle andre metoder. Dette her drejer sig om, at vi skal have sikret nogle unge mennesker et alternativ til lediggang. Fuldtidslediggang giver i hvert fald under ingen omstændigheder optagelsesret i en a-kasse, og det er altså heller ikke det centrale. Det centrale er, at vi kan få givet de unge nogle ordentlige tilbud, nogle tilbud om aktivitet som alternativ til ledighed.

Vi synes, der er god grund til at fortsætte den linje, som blev indledt for et års tid siden, og vi håber, at Socialdemokratiet vil besinde sig. Der er faktisk mange unge derude, der venter på, at vi får gjort noget ved det herindefra.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg kan naturligvis ikke lade en sådan misforståelse fra hr. Poul Erik Dyrlands side stå, at Kristeligt Folkeparti »skulle gå imod, at unge kunne optages i en arbejdsløshedskasse som fuldtidsforsikrede.« Nej, selvfølgelig gør vi da ikke det. Vi går ind for, at de skal kunne optages efter de derom gældende regler, men det handler dette lovforslag jo slet ikke om.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Til hr. Glønborg er jeg nødt til at sige: Jo, det